

Dordtissimo ontstijgt niveau van 'meezingconcerten'

Projectkoor, Dordts Kamer Orkest, Wendeline Wilmink (orgel), Margriet den Hartog (continuo) en solisten o.l.v. Ries van der Zouwen. Gehoord: 12 maart, Wilhelminakerk.

DORDRECHT • Zaterdag was de Johannes Passion te horen op het zesde scratch-concert van Dordtissimo. Met nog opvoeringen in Sliedrecht en Dordrecht op 16 april voor de boeg is Bachs werk dit jaar in de Drechtsteden dé hit in de Passtetijd.

Vorig jaar was *de J.P.* al in de Wilhelminakerk gebracht door Toonkunst, ook onder Van der Zouwen en ook met het Dordts Kamer

Orkest. Een imponerende, intense uitvoering.

Die intensiteit was ook zaterdag merkbaar, nu met een 200-koppig koor, waarbij duidelijk werd dat de concerten van Dordtissimo het niveau van populaire 'meezingconcerten' ruimschoots ontstegen zijn. Want hier stond een uitstekend geprepareerd koor. Uit de wrange orkestklanken waarmee *Herr, unser Herrscher* opent, bloeide majestueuze koorzang op, ook ritmisch sterk. En de moeilijke technische hobbels werden met precisie genomen.

De devote korallen waren zeldzaam klankvol en ook in de turbae, vooral de ijzingwekkend fanatieke

'volkskoren' tijdens de berechting van Christus, overtuigde de koorzang zeer.

Maar het hele ensemble verdient lof: een alert acterend DKO, met prachtige solopartijen. Zo ook Margriet den Hartog op haar barok-, en Wendeline Wilmink op het kerkorgel. En niet minder het jonge solistenteam. Daniël van Kessel was een welluidende, goed fraserende Evangelist.

Dan de *Christus* van Tim Maas: een fraaie bas, die nog moet groeien in die rol, maar aan autoriteit ontbrak het niet.

Indruk maakten Bernadett Nagy (alt), vooral met een subliem *Es ist vollbracht* - troostrijk, niet larmoy-

ant - en Marna Bakker (sopraan), met een prachtig gezongen *Zerflüsse mein Herze*.

Uroš Petrac (tenor) zouden we graag in een meer dankbare partij willen horen. Zijn lastige aria's zong hij nogal krampachtig.

Peter Scheele legde warmte in zijn zang en is een Pilatus van bekende grote verdiensten.

Een boeiende uitvoering, waarin Ries van der Zouwen zich weer een muzikaal leider van formaat toonde. Dat, waar in de tekst van 'Juden' sprake was, we steeds 'Jüden' hoorden, deed vreemd aan, maar was slechts een detail.

(Ger van der Tang)